

Arrest

nr. 53 619 van 22 december 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt en van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend op 20 september 2010.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 25 november 2010, waarbij de zaak wordt toegewezen aan de IIde kamer.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 8 september 2009 dient verzoekster een aanvraag om verblijfsmachtiging in op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 9 september 2010 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de in punt 1.1. bedoelde aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing werd betekend op 20 september 2010 en vormt de eerste bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat de aanvraag dd. 08.09.2009 ontvankelijk wordt verklaard omwille van het feit dat de aanvraag werd ingediend vóór het in werking treden van de instructies dd. 19.07.2009 en bijgevolg in het licht van deze vernietigde instructies dient bekeken te worden, zoals de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, heeft voorzien.

De elementen die worden aangehaald in de ontvankelijkheid (de mogelijke schending van Art. 8 EVRM, de beweerde onveilige situatie in verzoekers' regio en het aangehaalde jaarrapport 2009 van Amnesty International aangaande Nigeria en de confrontatie met mensensmokkelaars en prostitutie bij haar vlucht uit haar land van herkomst) worden dan ook niet aanvaard als zijnde buitengewone omstandigheden en hebben tevens niet geleid tot de ontvankelijkheid van de aanvraag.

Hoewel betrokkenen niet aanhalen dat zij geregulariseerd willen worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet., wordt deze aanvraag toch bekeken in het licht van deze vernietigde instructies. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen.

Qua verblijfsduur zouden betrokkenen eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd. Dit doet betrokkene niet. Zij haalt in haar aanvraag aan zij het enorm belangrijk vindt om in haar eigen levensonderhoud en dat van haar zoontje te kunnen voorzien. Van zodra ze geregulariseerd is zou ze het nodige willen doen om hierin te voorzien. Dit kan echter niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien een loutere werkbereidheid geen arbeidscontract is.

Met betrekking tot hun integratie beweren betrokkenen duurzame sociale bindingen te hebben en sinds het begin van hun aankomst in België ten zeerste werk te hebben gemaakt van de integratie in de Belgische samenleving waarin ze zich wel degelijk profileerden en niet onopgemerkt bleven. Verzoekster zou zich op uitstekende wijze willen inzetten voor haar gezin en de samenleving en zou hierdoor zeer geapprecieerd worden. De integratie van betrokkenen zou zich op allerlei vlakken hebben afgespeeld. Betrokkenen zouden zich bewust zijn van de nood om één der landstalen zo snel mogelijk aan te leren en (E.) zou het Frans uitstekend beheersen, zowel mondeling als schriftelijk. Zij legt hiervan evenwel geen enkel bewijs voor.

Op sociaal vlak zou het betrokkenen niet aan energie en sociaal-meelevendheid ontbreken en zouden zij zich op intensieve wijze gemengd hebben onder de Belgische bevolking. Dankzij hun open en geïnteresseerde mentaliteit zouden zij een grote vrienden- en kennissenkring hebben opgebouwd die hen wil steunen en helpen.

De Belgische vrienden en kennissen van betrokkenen zouden verzoekster als een aangename en gedreven persoon hebben leren waarderen. Dankzij hun intense omgang met Belgen en hun uiterste wil om zich 100% te integreren zouden hun vrienden en kennissen hun willen steunen.

(E.A.) zou verschillende ouderschaps cursussen gevolgd hebben en legt ter staving twee getuigenverklaringen uit 2009 voor die stellen dat betrokkene aanwezig was bij “bébés rencontres” en andere ouderschapsactiviteiten.

Op arbeidsvlak zou verzoekster het zeer belangrijk vinden om in haar eigen levensonderhoud en dat van haar zoontje te kunnen voorzien. Verzoekster zou van zodra ze geregulariseerd is het nodige willen doen om hierin te kunnen voorzien.

Deze elementen kunnen echter niet weerhouden worden als een grond voor regularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Daarnaast dient er te worden opgemerkt dat niettegenstaande het feit dat de advocaat een onderscheid maakt tussen de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het verzoek, verschillende elementen uit de ontvankelijkheid overgenomen worden in de gegrondheid (enorme problemen in het land van herkomst en de confrontatie met mensensmokkelaars en prostitutie bij haar vlucht uit haar land van herkomst). Uit deze aanvraag art 9bis kan dus niet worden opgemaakt welke van deze elementen nu bij de ontvankelijkheid (lees: buitengewone omstandigheden), dan wel bij de gegrondheid van het verzoek horen. Art.

9bis van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft het over buitengewone omstandigheden om een aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen bij de burgemeester van de woonplaats waar hij verblijft in België en niet om een verblijfsmachtiging te verkrijgen in het Rijk. Er dient een duidelijk onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds buitengewone omstandigheden (en dus de ontvankelijkheid) en anderzijds de argumenten ten gronde die worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. Met andere woorden: de buitengewone omstandigheden mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde. Er dient te worden vastgesteld dat de advocaat dit onderscheid niet respecteert.

Indien echter geoordeeld zou worden dat de bovenstaande elementen toch bij de gegrondheid zouden behoren, dan kunnen deze als volgt beoordeeld worden:

Betrokkene beweert dat zij vreest voor haar vrijheid en leven indien zij zou moeten terugkeren naar haar land van herkomst. Zij staft deze bewering met het jaarrapport 2009 van Amnesty International betreffende Nigeria. Hierbij dient echter opgemerkt te worden dat dit jaarrapport betrekking heeft op een algemene situatie en in geen geval verwijst naar problemen die persoonlijk op betrokkene van toepassing zijn.

Betrokkene beweert tevens zich in een prangende humanitaire situatie te bevinden. Hierbij verwijst zij naar de beweerde moord op haar ouders, de bewering dat zij een drankje moest verkopen op straat, haar vlucht wanneer zij zou hebben moeten trouwen met een 'ouwe rijkaard', de verwekking van haar zoon (K.) in Marokko, haar beweerde vlucht uit Marokko via een schip en haar beweerde vlucht uit het prostitutiemilieu in België. Betrokkene legt hiervan evenwel geen enkel bewijs voor. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw element toe aan de elementen die zij reeds tijdens haar asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.

Wat betreft het aangehaalde argument dat betrokkene nooit als dader in aanraking kwam met het gerecht en een blanco strafregister heeft dient opgemerkt te worden dat van alle vreemdelingen die in België verblijven, verwacht wordt dat zij zich houden aan de in België van kracht zijnde wetgeving

Betrokkenen wisten dat hun verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat zij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Hun asielaanvraag werd afgesloten op 25.10.2006 met een bevestigende beslissing van weigering van verblijf door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Betrokkenen verkozen echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijven sindsdien illegaal in België. De duur van de procedure – namelijk iets meer dan één maand – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkenen verblijven langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slaagt er niet in het bewijs te leveren dat hij deze termijn niet overschreden heeft (art. 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980).

o Betrokkenen werden niet als vluchteling erkend bij beslissing 'Niet ontvankelijk (weigering van verblijf) door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op datum van 25.10.2006.

o Betrokkene maakte reeds het voorwerp uit van een BGV d.d. 11.10.2006. Zij hebben echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijven nog steeds illegaal in het land (...)"

1.3. Op 20 september 2010 wordt verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten betekend onder de vorm van een bijlage 13 . Dit vormt de tweede bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

"Demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6 ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé (Loi du 15.12.80 – Article 7 al. 1,2°).

o Les intéressés ne sont pas reconnus réfugiés par décision de refus de reconnaissance du Commissariat Général aux Réfugiés et aux Apatrides en date du 25.10.2006.

o Les intéressés ont déjà fait l'objet d'un OQT en date du 11.10.2006. Ils n' ont donné aucune suite à cet ordre et séjourne donc toujours de manière illégale dans le pays. ”

2. Over de rechtspleging

De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing in het Nederlands is opgesteld en de tweede bestreden beslissing in het Frans. De Raad herinnert ter terechtzitting aan de beschikking van de eerste voorzitter van de Raad van 25 november 2010 waarbij voor de hele zaak het Nederlands als proceduretaal wordt bepaald en zij wordt toegewezen aan de IIde kamer. Noch verzoekende partij noch de verwerende partij uiten ter terechtzitting hieromtrent bezwaren.

3. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

3.1. In een enig middel voert verzoekster een schending aan van “*de zorgvuldigheidsplicht iuncto de motiveringsplicht.*”

Verzoekster betoogt als volgt:

“Verzoekster kwam in oktober 2006 aan in België.

Ze vroeg alhier asiel aan.

Haar zontje is vervolgens in België geboren op 01.04.2007.

De asielaanvraag werd nadien geweigerd.

Nadien heeft verzoekster een regularisatieverzoek ingediend.

Doch verzoekster is manifest getraumatiseerd door hetgeen haar overkomen is in haar land van herkomst en doorheen haar reis naar België.

Verzoekster werd namelijk uitgebuit en kon ternauwernood ontsnappen uit de cyclussen van de mensenhandelaars.

Per beslissing dd. 09.09.2010 heeft de Dienst Vreemdelingenzaken haar regularisatieaanvraag geweigerd.

Deze beslissing, alsook het bevel om het grondgebied te verlaten, werden verzoekster betekend dd. 20.09.2010.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken evenwel van mening zijn om de regularisatieaanvraag van verzoekster te weigeren.

Dat er geen twijfel bestaat over het feit dat verzoekster onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst.

Dat de Dienst Vreemdelingenzaken dus volledig ten onrechte de aanvraag geweigerd hebben.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster.

De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dat het middel bijgevolg ernstig is.”

3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101 624).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.3. De Raad stelt vast dat verzoekster de toepassing van de in de bestreden beslissing vermelde “*instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van de artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet*” op haar zaak niet betwist.

3.4. Door te herinneren aan elementen die haar zaak kenmerken en door louter te poneren “*Dat er geen twijfel bestaat over het feit dat verzoekster onmogelijk kan terugkeren naar haar land van herkomst. Dat*

de Dienst Vreemdelingenzaken dus volledig ten onrechte de aanvraag geweigerd hebben. Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekster. De bestreden beslissing komt tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.”, toont verzoekster geen schending aan van de in het middel opgeworpen beginselen van behoorlijk bestuur.

Het enig middel is ongegrond.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegronnd middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig december tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA